

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 35/2017
26.01.2017. године

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховном касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Живковића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1190/16 од 14.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Живковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1190/16 од 14.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године. Истом пресудом, од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 1.893.525,73 динара, коју је дужан платити у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде у корист буџетских средстава суда под претњом принудног извршења и окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка суду у износу од 154.877,05 динара и паушала у износу од 25.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док су оштећени ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ... упућени да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1190/16 од 14.10.2016. године, у ставу првом изреке, одбио је као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву и браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Живковића и пресуду Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године потврдио, осим у делу одлуке о одузимању имовинске користи, имовинскоправном захтеву и трошковима поступка; у ставу другом изреке, делимичним уважавањем жалбе

пуномоћника оштећеног ГГ, адвоката Радослава Тадића, преиначио је пресуду Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године у делу одлуке о имовинскоправном захтеву, тако што је окривљеног АА обавезао да оштећеном ГГ на основу имовинскоправног захтева плати износ од 909.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а оштећеног ГГ за вишак траженог износа од досуђеног упутио на парнични поступак, те је преиначио исту пресуду у делу одлуке о одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом, тако што је од окривљеног АА одузео износ од 984.525,73 динара који је окривљени дужан да плати у корист буџета Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења; у ставу трећем изреке, уважањем жалби пуномоћника оштећених ББ, адвоката Милоша Мандића, пуномоћника оштећеног ВВ, адвоката Бранка Ивковића и пуномоћника оштећеног ГГ, адвоката Радослава Тадића, укинуо одлуку о трошковима поступка садржану у пресуди Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац окривљеног АА, адв. Драгана Живковић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.10/14 од 25.05.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1190/16 од 14.10.2016. године, због повреде члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чл. 15, 16, 113, 118. став 2, 126. и члана 485. став 4. у вези са чланом 438. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целини првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. ЗКП (без опредељења о којој тачно од више повреда прописаних том законском одредбом је реч), са образложењем да побијане правноснажне пресуде нису могле бити засноване на налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке јер га вештак није дао према правилима струке и на основу оригиналне и веродостојне документације и јавне исправе, већ на основу полицијских извештаја и изјава оштећених, те коришћењем извода банке, уместо налога за подизање готовог новца за које се окривљени терети да је фалсификовао потписе власника рачуна, као и из разлога што приговори одбране о нетачности налаза вештака, коју потврђују сви налази стручног саветника, нису узети у обзир од стране првостепеног ни другостепеног суда, што вештак није одговорио на примедбе одбране у поднеску од 17.04.2013. године, чиме је по ставу браниоца повређено право окривљеног на одбрану и правично суђење и осим тога, вештак се упуштао у утврђивање фалсификата, односно

веродостојности потписа одређених лица, што није у домену његове струке већ вештака графолошке струке.

Изложеним наводима захтева, иако се позива на битну повреду одредаба кривичног поступка (члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП), бранилац окривљеног у суштини оспорава истинитост чињеница изнетих у налазу вештака економско-финансијске струке Владете Јовановића и оцену суда доказне вредности налаза и мишљења овог вештака и следствено томе, правилност чињеничних утврђења и закључака суда заснованих на наведеном доказу.

Чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди бранилац окривљеног оспорава и наводима захтева да потписи на налозима за подизање новца нису фалсификат према налазу и мишљењу вештака графолога ангажованог од стране окривљеног, сачињеног на основу копија документације, да оригинали докумената нису прибављени и поред инсистирања одбране, због чега се ни вештак економско-финансијске струке није могао изјаснити на све примедбе стручног саветника и одбране и оспоравањем, из тог разлога, налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке као непотпуног и погрешног.

Међутим, чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања и испитивања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у том делу недозвољен.

Наводима захтева да првостепени и другостепени суд нису образложили зашто се разликују налази вештака економско-финансијске струке и стручног саветника и да првостепени суд није образложио зашто је одбио доказне предлоге одбране за саслушање сведока-власника рачуна, бранилац окривљеног указује на одсуство разлога у правноснажној пресуди о чињеницама које су предмет доказивања, дакле на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а наводима захтева да другостепени суд није одговорио на наводе жалбе у вези неприхватања доказних предлога одбране, указује на повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче да је одбијањем суда предлога одбране да се спроведе вештачење спорних потписа на налозима за подизање новца, од стране вештака одговарајуће струке (графолога), повређена одредба члана 113. ЗКП, да је првостепени суд, ценећи као доказ допунски налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке од 11.04.2016. године иако тај доказ није изведен на главном претресу, повредио одредбу члана 16. ЗКП и да је повредио одредбе чл. 15. и 16. ЗКП јер пресуду може засновати само на чињеницама у чију извесност је уверен, а тужилаштво није доказало ни један степен кривице окривљеног. Такође, бранилац истиче повреду одредаба чл. 118. став 2. и 126. ЗКП, са образложењем да суд није допуном наредбе означио име и адресу стручног саветника, да вештаку није доставио примедбе стручног саветника пре почетка вештачења и да није омогућио присуство стручног саветника вештачењу јер га није обавестио о времену и месту вештачења.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има

окривљени (члана 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, ни због повреда одредаба чл. 15, 16, 113, 118. став 2, 126. и 460. став 1. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног недозвољен и у делу у којем је поднет из тих разлога.

Из свих изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ВЖ